

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3747 ff.).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Sveistrup*): Inden jeg gaar over til at gennemgaa Paragrafferne i det foreliggende Lovforslag, skal jeg, da der ikke for Tiden foreligger nogen Beretning fra det om Justitsministerens Forslag om Anvendelse af Legemsstraf i visse Tilfælde m. m. nedsatte Udvalg, sige nogle Ord om nærværende Lovforslags Oprindelse. Dette Lovforslag er udarbejdet i det nævnte Udvalg og saaledes, at ogsaa andre Medlemmer end Forslagsstillerne, deriblandt særlig det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), have ydet Bidrag til Arbejdet. Jeg antager, at Lovforslaget i sin Helhed vil kunne paaregne Tilslutning fra det ærede Medlem for Lyngby (Piper) og det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen), der som bekendt ogsaa ere Medlemmer af Udvalget. Egentlig var det kun de fra Justitsministerens Forslag hentede Bestemmelser om Legemsstraf, som mødte Modstand i Udvalget, dels fra de 3 Venstre-mænd, som ikke findes mellem Forslagsstillerne, de ærede Medlemmer for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe), Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) og Sorø Amts 4de Valgkreds (R. Andersen), dels fra de to socialdemokratiske Medlemmer for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) og Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe). De sidste to Medlemmer toge ogsaa et almindeligt Forbehold over for andre Bestemmelser i Lovforslaget. Men bortset fra, hvad jeg her har nævnt, har jeg den Opfattelse, at de Ændringsforslag, som ligge til Grund for nærværende Lovforslag, i det store og hele fandt almindelig Tilslutning inden for Udvalget. Grunden til, at der foreligger et særligt Lovforslag, er den, at dets Indhold fandtes for omfattende til at kunne fremsættes som Ændringsforslag til Justitsministerens Forslag.

Hvad nu Indholdet af det foreliggende Lovforslag angaar, vil det ses, at første Kapitel handler om skærpede Straffebestemmelser for Vold og Sædelighedsforbrydelser m. m. Forslagsstillerne ere nemlig enige med den højtærede Justitsminister i,

at det er ønskeligt, at saadanne skærpede Straffebestemmelser tilvejebringes, og vi mene, at man i saa Henseende ikke kan nøjes med at forsøge den Anvendelse af en ny Strafart, som indeholdtes i Justitsministerens Lovforslag. Det første, der her fremstiller sig, og formentligt ogsaa det vigtigste, er, at den, om jeg saa maa sige, almindelige Strafart, Frihedsstraffen, bliver at anvende i videre Omfang, end det efter den nugældende Lovgivning finder Sted. § 1 begynder med at udvide de Tilfælde, hvor offentlig Paatale finder Sted for Vold mod sagesløs Person. Nu finder saadan offentlig Paatale kun Sted, naar der er sket Forstyrrelse af den offentlige Fred, eller Politiforskrifter ere overtraadte, eller Voldsmanden er trængt ind i den overfaldnes Bolig osv. Her gives den Regel, at Vold mod sagesløs Person ganske i Almindelighed skal være Genstand for offentlig Paatale, dog at videre Forfølgning kan bortfalde efter den fornærmedes Begæring, naar Volden ikke har medført Skade.

De to næste Stykker af Paragraffen handle altsaa om Skærpelse af Straffebestemmelserne. Medens Hovedreglen om Straffen for Vold mod sagesløs Person, som ikke har medført Skade, i den gamle Straffelov er den, at Bøder anvendes som almindelig Straf, og medens Loven af 1897 ikke omfatter mere end et begrænset Antal af de Tilfælde, hvor der finder Vold Sted mod sagesløs Person, have vi her udtalt, at Vold mod sagesløs Person — bortset fra ganske enkelte Tilfælde, hvor den dels ikke har efterladt kendeligt Spor, og dels maa anses for at være ganske ubetydelig — skal straffes med Frihedsstraf, og den kan derhos allerede første Gang begaaet straffes med Tvangsarbejde, medens efter den gældende Lov Tvangsarbejde kun kan anvendes i Gentagelsestilfælde. Endvidere kan Tvangsarbejde efter Lovforslaget anvendes indtil et Aar, nu kun indtil 6 Maaneder. Man kan spørge: Hvorfor ikke længere? Men man maa erindre, at naar man kommer op til Frihedsstraf fra 8 Maaneder og derover, have vi i Forbedringshusstraf, altsaa Frihedsstraf i Enkeltcelle, den Strafart, som til Trods for alt, hvad der kan siges derimod, dog maa siges at være den indenfor vort Straffesystem mest tilfredsstillende Straf. Tredie Stykke af Paragraffen indeholder en Bestemmelse om en Skærpelse af den laveste Straf, der vil være at anvende for kvalificeret Vold, det vil sige for Vold i de samme Tilfælde, for hvilke der ifølge Justitsministerens Lovforslag kunde være at anvende legem-